

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ทางบ้านเมืองชวนชวาย ทางศาสนาก็จะช่วย

เราไปที่ไหนคนเจอปั๊บจ้อเลยนะ จำได้หมดทั่วประเทศไทย ไปที่ไหนจำได้หมดเลย เขาเห็นในทีวี เรามันออกทั่วประเทศไทย ไปที่ไหนมองเห็น ไม่ว่าเด็กผู้ใหญ่จ้อทันทีเลยนะ ถ้าเป็นผู้ร้ายก็คือจับได้เลยไม่ต้องหาของกลาง จับเลย เข้าคุกแล้วค่อยมาหาของกลาง โหนขโมยอะไรเขามาละว้างั้น คือเอาเข้าคุกแล้ว เขาแน่ขนาดนั้นละ แม้ที่สุดในปีมน้ำมันก็เหมือนกัน เข้าปั๊มไหนเหมือนกันหมด คือเขาหากมองมาเห็นจนได้ธรรมดาที่เราจะเปิดให้เห็น โอ้ย อย่าฝันว้างั้นเลย ไปไหนเหมือนว่าเราอยู่ในห้องขัง ไม่ค่อยให้ใครทราบ เพราะเราไม่มีอะไรกับใครนี่ เขามักกับเราต่างหาก แต่ก็เห็นเจตนาที่ดีของเขา เขาก็ผ่อนผันไปอย่างนั้นแหละ ถึงผ่อนผันก็ไม่เปิดผ้ามานะ ผ่อนอยู่ในม่านนั้นแหละ เรียกว่าผ่อนอยู่ในม่าน ไปที่ไหน ๆ เหมือนกันหมดเลย พิสูจน์จริง ๆ คนรู้จักทั่วประเทศเลย

สำหรับเราเองเราพูดจริง ๆ เราไม่มีอะไรเลย ไม่มีอะไรกับใคร ไปตามเรื่องของเราไปอย่างนั้นแหละ ไปสองแห่งวันนั้น เมื่อวานนี้พอฉันเสร็จ พูดธรรมะพอสมควรแล้ว หยุดจากนั้นมาพักชั่วระยะหนึ่ง แล้วขึ้นรถมาสนามบินเลย ไปเห็นสัตว์มันสงสาร พอไปเห็นต้องมีอะไรยื่นให้มัน ๆ ธรรมดาเป็นอย่างนั้น ไปวันนั้นไม่ได้ให้อาหารสัตว์เลย รู้สึกไม่สบายหน่อย

ไปคราวนี้ก็เทศน์อย่างนี้เหมือนกันนะ ที่เทศน์เป็นกัณฑ์ก็ไปเทศน์วัดอโศกฯ จากนั้นที่อยู่วัดอโศกฯ นั้นเทศน์ตลอด แหกคนมาตลอด เทศน์ตลอด ตอนเช้าพอฉันเสร็จแล้วก็อย่างนี้เหมือนกันเลย ฉันเสร็จแล้วเทศน์ อย่างเช้าวานนี้ฉันเสร็จแล้วก็เทศน์เสียก่อน จบแล้วค่อยไปพักชั่วระยะ เพราะทางนั้นฉันจึงหันเข้ากว่าทางนี้ มีเวลามากกว่ากัน ประมาณ ๙ โมงเราก็ก่อนจากนั้นไปนี่ ๙ โมงลูกแล้วนะ เทศน์จบแล้วไปพักชั่วระยะหนึ่ง พอเริ่ม ๙ โมง ๔๐ นาทีก็ออกไปถึงนั้นก็พอดี ไม่นาน ไปที่สนามบินก็เต็มอยู่นั้นอีกได้พูดอีกอยู่อย่างนั้นนะ จนกระทั่งได้เวลาเขามาบอก ลูก ลูกเลยลืมให้พร เลยปั๊บปั๊บกลับมาให้พรย่อ ๆ อีกเสียก่อนเมื่อวานนี้ อย่างนั้นละเวลาไม่พอ

เราจะพยายามช่วยพี่น้องชาวไทยเต็มกำลังความสามารถ ในทางด้านธรรมด้านศาสนา ปลอ่ยให้ทางบ้านเมืองเขาช่วยบ้านเมือง เราจึงได้พูดเป็นความคิดของเราไว้เรียบร้อยแล้ว คือเรามีความมุ่งหมายอยากให้เป็นอย่างนั้นในระยะต่อไปนี้ เมื่อได้ผู้นำเป็นที่เรียบร้อยถูกต้องตามชนบประเพณีของเราแล้ว เราก็จะติดต่อกับทางผู้นำบ้าน

เมือง คือสองฝ่ายนี้จะติดต่อกัน ให้ผู้นี้พิจารณาการบ้านการเมืองทุกอย่าง ๆ อะไร ๆ ที่เคยเหลือเพื่อ ๆ ให้ลดลง ๆ เพื่อความแน่นอนหมั่นคงแก่ชาติไทยของเรา

จะอดบ้างอึดบ้าง เวลานี้ให้ทราบว่าเป็นเวลาคับขันแห่งคนทั้งชาติ นี่เอาตรงนั้นนะสำคัญ ไม่ได้คับขันเฉพาะพวกเราคนเดียว คนทั้งชาติมีต้องมีปากทุกคน กินได้นอนได้ใช้ได้ทุกอย่าง ก็ต้องอาศัยสิ่งเหล่านี้ จึงต้องเชื่อมกันให้มาก ๆ แต่นี้ต่อไปให้ต่างคนต่างตัดแปลงกันนะพี่น้องชาวไทยเรา คราวนี้เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่อยู่สำหรับชาติไทยของเราที่จะช่วยตัวเอง เพราะคับขันมากที่สุดถึงขั้นจะล่มจมได้เลย เรียกว่าจวนเต็มที่แล้วจะล่มจม ถ้าปล่อยไปนานกว่านี้จมได้ไม่สงสัย คำพูดไม่ผิด ชี้เลย พูดขนาดนี้ละเรา จึงต้องมาช่วยพุงกันให้เต็มกำลังความสามารถในด้านศีลธรรมให้มากนะคราวนี้

เพราะเรื่องกิเลสความลามกจกเปรต ความฉิบหายวายปวง มันเหยียบย่ำลงถึงขนาดชาติไทยของเราจะล่มจมแล้ว นี่ก็เพราะหัวหน้านั้นแหละจะไปว่าใคร ตาสีตาสาอยู่ตามท้องนา เขาไถไร่ไถนาเขาไม่ไปทำบ้านเมืองให้ล่มจม ไอ้พวกหัวหน้าี่ละที่พี่น้องชาวไทยซึ่งเป็นส่วนรวมทั้งประเทศ มอบความไว้วางใจให้ไปทำหน้าที่แทน ครั้นไปทำแล้วก็สกปรกโสภมเลอะเทอะมูมมาม กินไม่หยุดไม่ถอย เหมือนกับตั้งโต๊ะตั้งเก้าอี้ไปกินเลี้ยงกัน จากตับปอดของประชาชนในโต๊ะในเก้าอี้แต่ละแห่ง ๆ เรื่อยมา ๆ สุดท้ายมาคราวนี้หนักมากที่สุดทีเดียว จนอุจาดบาดตา ถึงกับศาสนาจะดูไม่ได้เลยนะ

ถึงขนาดนั้นละความสกปรกโสภมแห่งวงการชาติไทยของเราที่ทำต่อประเทศของตน พุงของตน พุงของเขา เอามาเลี้ยงโต๊ะในเก้าอี้เข้า พุงของเราว่าเป็นพุงดี ดีอะไร พุงเลอะเทอะ มันกินตับกินปอดประชาชนทั้งประเทศเข้าไปในพุงของมัน ๆ มันดียังไง นั่นละพุงเลอะเทอะที่สุด คือพุงราชการที่สกปรกโสภมเห็นแก่ได้ เห็นแก่ร้าย เห็นแก่รวย ตีนอำนาจตีนวาสนาวาดสะแหนอะไรเราก็ไม่รู้นะ แล้วก็ลืมนื้อลืมนิ้ว หลงยศหลงตัว จนกระทั่งลืมนิ้วไปเลย เห็นคนทั้งประเทศเป็นสัตว์สาราสิง เป็นเนื้อเป็นอาหารกินโต๊ะกันอย่างสบาย ๆ ไปเลย

ที่นี้เมืองไทยเราก็เอนลง ๆ มองไปทางไหน ๆ หน้าที่การงานที่เขาสร้างเขาทำกันเพื่อการทำมาหาเลี้ยงชีพขาดสะบั้นลง ๆ เราไปดูซิสถานที่ก่อสร้างทั่วประเทศไทยเป็นยังไง ขาดสะบั้น ๆ เพราะไม่มีอะไรจะจับจ่ายใช้สอย เงินมันไปที่ไหนกันหมด แน่ะ มันก็หมุนเข้าไปหาเงิน มันก็วิ่งเข้าไปหาพุงใหญ่นั้น อุบายนั้นอุบายนี้ กอบโกยนั้นกอบโกยนี้ แทนที่จะกอบโกยเข้ามาสู่ชาติบ้านเมือง กลับเป็นการกอบโกยออกไป สุดท้ายจะกอบโกยคนทั้งชาติให้จมในทะเล เหยียบหัวคนทั้งชาติอีกเป็นมือที่สอง มือใหญ่อู้ใหญ่ ๆ อยู่ข้างนอก

ไปเรียนวิชาทางบ้านทางเมืองเขา พวกเขามันมีแต่วิชาทางโลกทางเห็นแก่ได้ เห็นแก่เอารัดเอาเปรียบ เขาประสิทธิ์ประสาทวิชาใดเข้ามา เขามีตาข่ายครอบเอาไว้ ๆ ในวิชาที่เขาประสิทธิ์ประสาท เขาจะมาหวังเอากับวิชาของเราที่เรียนมาแล้ว จะต้องปฏิบัติตามเขา เขาก็รัดเอา ๆ เหล่านี้เราหาทราบไม่ เป็นยังไง ไปเรียนมาเท่าไรก็มีแต่ วิชาของเขา แล้วตาข่ายเขาครอบมากับวิชา เรียนมาแล้วไม่นอกเหนือตาข่ายไปได้ ก็ ต้องทำตามอุบายของเขา เขากินไป ๆ เรื่อย ๆ ทางนี้ก็หมดไปกุ้นไปตัวนไปหดไปจนจะ ไม่มีเหลือ

ทางนี้ก็มาโอ้อ่าซิ ไปเรียนวิชามาแล้วคนนั้นก็ได้ออกเตอร์ คนนี้ก็ได้ออกเตอร์ มาจากเมืองนั้นเมืองนี้ เมืองผีเมืองตาข่ายไม่ได้คิดนะ มีแต่มาฟุ้งเพื่อห่อหิม มากี่มา เป็นนักวิชาการ เรียนมาสำเร็จทางนั้นเป็นนักวิชาการ ทางนี้นักวิชาการทางนี้ เต็มบ้าน เต็มเมือง มีแต่นักวิชาการจากออกเตอร์ออกแต่ทั้งนั้นแหละเอามากินบ้านกินเมือง อย่างลึกลับนะ นักวิชาการก็มีหารายได้อยู่ในวิชาการของเขาอีก แล้วพวกเราเป็นฝ่าย เสียโดยถ่ายเดียว เสียโดยไม่คิดไม่อ่านว่าตัวเสียเพราะเหตุผลกลใดอะไร มันเริ่มมา ตั้งแต่วิชาการ นักวิชาการก็เอามาจากไหน เอาข่ายครอบมาพร้อม ๆ ก็มาโอ้อ่าฟูฟ่าวว่า เรียนสำเร็จมาจากเมืองนั้นเมืองนี้ ครั้นมากินตับกินปอดพวกกันเองโดยไม่รู้ว่าตัวเอง รู้ตัว สำหรับคนโง่แล้วมีมาก กินจนไม่มีตับจะเหลือแล้ว พวกนี้ยังโอ้อ่าฟูฟ่าว นี่อันหนึ่งเป็นที่ น่าสลดสังเวชนะ

ชาติไทยของเราก็เป็นชาติที่อยู่ด้วยความสงบ ชื่อสัตย์สุจริต จนกลายเป็นเชื่อไป เขาตั้งต้นแบบไหนก็ไม่ว่า เพราะเราชื่อ ครั้นชื่อแล้วก็กลายเป็นเชื่อไป เป็นอย่างนั้นนะ เวลานี้ อันนี้เราพูดย่อ ๆ นะว่า ขอให้พากันรู้เนื้อรู้ตัว ปรับเนื้อปรับตัว พวกนักวิชาการ เรียนมาจากเมืองนอก อย่าเอาตั้งแต่พวกเปรตพวกผีมาเป็นเนื้อเป็นหนัง มันจะมากิน เนื้อกินหนัง พร้อมกับเนื้อหนังของมันให้อ้วนท้วนขึ้นไปนะพวกนี้ เราอย่าหวังว่าเขาจะมี หวังอะไรให้เรา ๆ เหมือนกับเหยื่อบนปลายเบ็ดนั้นแหละ เหยื่อนั้นเขาสละเล็กลน้อย เบ็ดเขาอยู่ข้างใน จะหวังเอาปลาตัวใหญ่กว่าเหยื่อที่สละไปนั้น ๆ วิชาการต่าง ๆ ที่ เรียนมาคือเหยื่อล่อปลานั้นเอง พวกเราเหมือนปลากินเบ็ด เวลาความทุกข์ความ ทรมาณมาเต็มอยู่กับชาติไทยของเราทั้งหมด มีแต่จับเบ็ดเขา ๆ ด้วยความเชื่อซำไม่รู้ เนื้อรู้ตัว มีมากเวลานี้นะ

เพราะฉะนั้นขอให้พากันรู้เนื้อรู้ตัว ให้อยู่เพียงพอ ถ้าเป็นศัพท์ภาษาศาสนา เรียกว่า มีความสันโดษ อย่าโดดอย่าดัน ความโดดความดันนี้ขัดกับความสันโดษ ความ สันโดษคือว่ามีความเพียงพอ มีความสงบเรียบร้อย บ้านเราเป็นบ้านเรา เรือนเราเป็น เรือนเรา ประเทศของเราเป็นประเทศของเรา ต่างคนต่างมีขอบเขตรักษาบ้านเรือน

สังคมขอบเขตของตน ๆ ไว้ด้วยชนบประเพณีอันดีงาม นี้เรียกว่าความเป็นอยู่เพียงพอ ไม่ติดไม่ดิน เห็นเขาเอาอะไรมาคว่ำมับ ๆ นี้เรียกว่าติดว่าดิน นี้จะเอากองทุนมาให้เรา

ไปที่ไหนเคลื่อนอยู่หมด ของเหล่านี้ดูอันไหน ๆ มาจากไหน ๆ ออกจากเงินทั้งนั้น ๆ มาเคลื่อนอยู่ที่นี่ เช่นอย่างเครื่องยนต์กลไกนี้เต็มบ้านเต็มเมือง เมืองไทยของเรา รู้สึกจะมีมากจริง ๆ ไม่สมกันเลยก็ว่าเมืองไทยเป็นเมืองเล็กเมืองน้อย แต่อันนี้มันใหญ่มากยิ่งกว่าเมืองไทย สิ่งที่จะทำความเสียหายแก่ชาติไทยของเรา เครื่องมือเครื่องมือเหล็กเหล่านี้จะมาทำประโยชน์ก็หากยอมรับการทำประโยชน์ไม่ปฏิเสธ แต่ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมความดีความดีไปตามกันนะซี ที่เขาว่าซิงดีซิงเด่น มันซิงบ้าซิงบอกกันเข้าใจไหม ไม่ได้ซิงดีซิงเด่นนะ คนนี้เป็นบอ คนนั้นอยากเป็นบอชั้นสูงสุด ซิงกันไป เห็นเขาได้ อยากได้ เห็นเขารวยอยากรวย เงินสดซื้อไม่ได้ฟาดเงินผ่อนมา เงินผ่อนก็เพื่อเงินสดเงินสดก็เพื่อดับเพื่อปอดเราไม่ได้คิดนะ

แล้วเคลื่อนไปหมด เราดูซิถนนหนทาง ไปที่ไหนมีตั้งแต่รถแต่เราเครื่องเหล็กเครื่องหลากรปลูกการสร้าง เหล็กเหล่านี้มาจากไหน ป่าช้าเหล็กอยู่ในเมืองไทยของเราเต็มไปหมด เพียงเหล็กเท่านั้นเป็นป่าช้าแล้ว อย่างอื่นเป็นยังงี้ที่เมืองไทยของเราไป กว้านเข้ามา โดยไม่คิดอ่านไตร่ตรองอะไรสักนิดเลยนี่นะ จนมาเป็นป่าช้า ๆ ด้วยกัน เมื่อมันเป็นป่าช้านี้ป่าช้าเงินมันก็อยู่ด้วยกัน ป่าช้าเงินมาจากไหน มาจากเรา ป่าช้าเราก็อยู่ด้วยกันอีก มันเนาเฟะ ๆ นี้คือความไม่พินิจพิจารณา

ถึงได้นำศาสนามาให้พี่น้องทั้งหลายได้กลั่นกรอง ให้อยู่พอเหมาะพอดี ความพอเหมาะพอดีนี้อยู่ที่ไหนเรียกว่าเพียงพอ มีความสงบ แล้วก็มีการพักผ่อนหย่อนตัวได้สบาย ๆ คนไม่มีเมืองพอนี้จะเป็นมหาเศรษฐีก็ดิน สมชื่อสมนามมหาเศรษฐีว่าเป็นมหันตทุกข์อยู่ในนั้น เพราะเรื่องของกิเลสจะไม่ทำความเพียงพอให้แก่ผู้ใดเลย ได้เท่าไรยังเพิ่มเชื้อให้ไฟ เมื่อไม่สมใจก็โกรธ ๆ คำว่าได้ไม่พอ นี้ละกิเลสไม่มีคำว่าพอ ถ้าธรรมะแล้วพอไปเป็นพัก ๆ ดังที่กล่าวนี้แหละ เรียกว่าให้อยู่ด้วยความเพียงพอ อยู่ด้วยตามภาษาบาลีท่านบอกว่า อยู่ด้วยความสันโดษ ให้อยินดีตามที่มีที่เกิด

อย่าดีต่ออย่าดีน เอาของคนอื่นเข้ามาซึ่งเป็นการรบกวนความสงบ ความมีความเป็นของชาติไทยเราให้สึกหรอไป และขาดสะบั้นไปตาม ๆ กัน นี้คือความไม่พอดีมันกัดกินเข้าไปทุกวัน ถ้าความพอดี อันนี้มีพอใช้แล้วอย่ายุ่ง เรียกว่าพอดี พอกิน-กิน พอใช้-ใช้ พอสมควร-สมควร อันไหนที่จะแสวงเข้ามาสู่ชาติไทยของเรา ผู้นำเป็นสำคัญมาก ต้องคำนึงถึงชาติเป็นบาทฐานสำคัญกว่าตัวของเราซึ่งว่าเป็นผู้ใหญ่ ชาติยังใหญ่กว่าเราต้องคิดอย่างนั้น ทำอะไรต้องคิดถึงชาติเสียก่อน เอาไปนี้เพื่อชาติไทยของเรา

แล้วจะมีส่วนได้ส่วนเสียอะไร พิจารณาเสียก่อนค่อยสั่งค่อยซื้อเข้ามา หากจะเป็นความคุ้มกันด้วยความจำเป็นก็ให้มีเหตุผลอย่างนั้นทำงาน นี้เรียกว่ามีชื่อมีแป ถ้าแบบคว่ำเอา ๆ อย่างนี้ ได้มากว่านี้ ๆ ใช้ไม่ได้เลยนะ เสีย

ชาติไทยของเราเวลานี้ก็แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ผู้นำนั้นแลเป็นอันดับหนึ่งที่จะทำให้ชาติเจริญรุ่งเรืองและให้ลุ่มจมไปได้ ไม่มีใครเกินผู้นำ เพราะฉะนั้นจึงควรพิจารณาเรื่องผู้นำให้ดี ผู้ที่เป็นผู้นำแล้วก็ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวเองสมกับความเป็นผู้นำของชาติทั้งชาติ จะทำอะไรอย่าเอาพุงของเจ้าของไปกาง ถ้ากางต้องเอาพุงของคนทั้งชาติมากาง ถ้าใจก็เอาใจของคนทั้งชาติมากาง ใจเขาเป็นยังไง ใจเราเป็นยังไง ความอดอยากขาดแคลนของเขาเป็นยังไง ของเราเป็นยังไง เทียบเคียงกันทุกสัดส่วนตลอดไป นี่ชื่อว่าผู้นำเพื่อชาติบ้านเมืองซึ่งเป็นส่วนรวม ไม่ทำลุ่มสี่ลุ่มห้า ถ้ามีการพิจารณาอย่างนี้แล้ว ส่วนใดก็จะมีเข้ามาสู่เมืองไทยของเรา ไม่มีแต่ส่วนเสียจนกระทั่งถึงจมไปดังที่เป็นมาแล้วนี้และจะเป็นต่อไปอีกถ้าไม่รู้เนื้อรู้ตัวนะ ยังจะเป็นต่อไปอีก จมได้เมืองไทย ให้ใช้ความพิจารณาอย่างนี้ นี้ได้พิจารณาแล้ว

เวลานี้ก็เป็นเวลาที่จะฟื้นฟูชาติไทยของเรา ทั้งทางโลกทางธรรมให้ต่างคนต่างตื่นเนื้อตื่นตัวด้วยกัน ทางบ้านเมืองก็ต่างคนต่างชวนช่วยหาผลประโยชน์เข้ามาสู่ส่วนรวมคือชาติไทยของเรา ทางศาสนาก็เป็นเครื่องส่งเสริมแนะนำสั่งสอนชวนช่วยกันด้วย แล้วก็เสริมเข้ามา ๆ เข้าสู่ชาติไทยของเรา เฉพาะอย่างยิ่งพูดให้เป็นจุดศูนย์กลางเลยว่าคลังหลวง คลังหลวงเป็นจุดศูนย์กลาง คือหัวใจของคนทั้งชาติ ให้พยายามเก็บหอมรอมริบเข้ามา ๆ เรื่อย ๆ ได้มากได้น้อยให้มีส่วนได้ ๆ อย่าให้มีแต่ส่วนเสียโดยถ่ายเดียวดังที่เคยเป็นมาเวลานี้กำลังจะจม

เช่น คลังหลวงของเรานี้ยังเหลือก็เปอร์เซ็นต์จะจมพิจารณาซิ ไม่มีได้มา มีแต่จะมากโยยออกไป ๆ มีแต่เรื่องฉิบหายทั้งนั้น ไม่สมควรกับผู้นำที่จะมาทำอย่างนี้ต่อชาติบ้านเมืองทั้งชาติเลย ไม่สมควรอย่างยิ่ง ควรจะได้พิจารณาตัวเองอย่างรีบด่วน ถ้าเห็นว่าคนไทยของเรามีคุณค่ามีราคา และตัวก็ยังพอมีคุณค่ามีราคาพอจะแก้ไขให้เป็นคนดีได้อยู่บ้างแล้ว ให้รีบแก้ไขตัวเอง ไม่งั้นจะจมกันทั้งชาติไทยของเราละ นี้ศาสนาก็เตือนทุกบททุกบาททุกแ่งทุกมุม เราเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ เราได้ใช้สติกำลังปัญญาของเราทุกด้าน ประกอบด้วยความเมตตาเป็นพื้นฐานสอนพี่น้องทั้งหลายมาตลอดอย่างนี้ เมื่อชาติไทยของเราค่อยเป็นไป ทางบ้านเมืองชวนช่วย ทางศาสนาก็จะช่วย

หลวงตาเองซึ่งเป็นผู้นำก็จะเป็นผู้นำไปเรื่อย ๆ ตามกำลังความสามารถ อันใดที่ควรจะเป็นไปได้แฉ่ไหน ๆ ก็ขอขอบิณฑบาตพี่น้องชาวไทยเรารวบรวมสมบัติ ดังที่เคยปฏิบัติมา ประหนึ่งว่าเป็นฐานที่สองของเรา ฐานแรกฐานตั้งคือเราบิณฑบาตพี่น้องชาว

ไทยเพื่อนำสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเรา นี่เป็นฐานแรก หากจะประสบพบเห็นเรื่องเหตุการณ์อะไรเราก็ทราบมาด้วยกันแล้ว ที่นี้ฐานที่สองคือชาติไทยของเราได้ผู้นำเป็นที่พอใจตามสมควรแล้ว เราก็ให้ต่างคนต่างอดทนแนะนำเตือนกัน ผู้นำมีหัวใจด้วยกันกับเรา ไม่ได้ผิดกันกับเรา ทำให้เสียใจเสียได้ เสียเส้นใจเสียได้ ทำให้มีกำลังใจมีได้ เพราะฉะนั้นอย่าไปผลีผลามทำให้เสียกำลังใจ โดยเอาอารมณ์เจ้าของเข้าไปชูปะช้อนไปเข้าใจไปว่า ตำนานิตีเยนต่าง ๆ โดยถ่ายเดียวอย่างนี้ไม่ถูก ต้องพินิจพิจารณา

หากว่าผิดพลาดประการใด ก็ไปเตือนกันด้วยเจตนาหวังดีเพื่อแก้ไขตัดแปลง ไม่ใช่ตำหนิเพื่อทำลาย ตำหนิเพื่อส่งเสริมอันนี้ผู้นำก็พอใจ แล้วการดำเนินไปในการเป็นผู้นำของคนทั้งชาติ ผู้นำก็มีเพียงคนเดียว คนทั้งประเทศจะให้แบกหามไปได้ช้วนานทีสองนาที่ขึ้นไปปิ้ง ๆ อย่างนี้เป็นไปไม่ได้ มันต้องค่อยเป็นค่อยไป ๆ เราก็ค่อยอุ้มชูกันไปด้วยความเห็นชอบตามกัน เตือนกันไปเรื่อย ๆ รักษากันด้วย นั้นอันหนึ่งนะ ที่นี้งานก็ค่อยก้าวเดินไป ๆ

แล้วที่นี้หากว่ามีความจำเป็นไปตามกาลตามสมัย เช่นผู้นำแต่ละคนไม่ได้ยั่งยืนถาวร ตามกฎหมายบ้านเมืองก็มีแล้วว่าเท่านั้นปี ๆ แล้วก็สิ้นสุดความเป็นผู้นำต่อไป ที่นี้ความเป็นผู้นำข้างหน้าใครจะเป็นผู้นำ นี่เราต้องจับต้นติดไว้เลย เหตุผลกลไกของผู้นำคนนี้ดำเนินมาอย่างไร ได้ผลได้ประโยชน์มากน้อยเพียงไร หรือก่อความเสียหายเพียงไร บวกลบคุณหารให้เรียบร้อย ถ้าเห็นว่าเป็นที่พอใจแล้วให้จับนายคนนี้อาไว้ ผู้นำคนนี้อาเป็นไปที่จะทำชาติบ้านเมืองให้แน่นหนามั่นคงขึ้นไป แม้จะช้าบ้างก็มีส่วนที่จะให้แน่นหนามั่นคงแล้ว ให้พยายามพยุกัน เอา หมดสมัยไปแล้วผู้นำคนนี้จะตั้งขึ้นมาสสมัยต่อไป ถ้าได้ผู้นำคนอื่นเข้ามาที่ ส่วนมากมันมาจะคัดค้านมาเตะมาถีบมาแย้งกันทำลายกันนะ ถ้าผู้นำมาก้าวก้าวกัน ด้วยอารมณ์ร้อนของเมืองไทยเราว่าไม่ชอบผู้นำคนนี้อา ผู้นำคนนั้นดีกว่า นั้นละเหตุอันร้ายแรงจะเข้ามาจุดนั้น เพราะฉะนั้นจึงต้องให้พิจารณาด้วยดี

เมื่อผู้นำคนนี้ยังพอเป็นไปอยู่ได้แล้วให้ส่งเสริมกัน เอา สมมุติว่าหมดสมัยไปแล้ว คนในประเทศไทยทั้งประเทศมีสิทธิมีอำนาจเต็มตัวทั่วเมืองไทยเรา หย่อนบัตรลงไปในจุดไหน ๆ บัตรนั้นคือบัตรของคนทั้งชาติ ๆ ถ้าบัตรของเราหย่อนลงไปแก่ผู้นำซึ่งเราจะต้องการให้เป็นผู้นำนี้ เราหย่อนให้ถูกต้องตามจุดนี้แล้ว ผู้นำคนนี้ก็จะเป็นผู้นำที่สมบูรณ์แบบ พวกเราก็จะได้ผู้นำที่สมบูรณ์แบบ ไม่มีใครมีอำนาจเหนือเราแต่ละคน ๆ ที่มีบัตรอยู่ในตัวของเรา ด้วยความรอบคอบที่หย่อนลงด้วยความถูกต้องไปได้เลยนะ ให้จำอันนี้ละ เวลาหมดสมัย เอาอีก ๆ คนอื่นเราไม่แน่ใจเราไม่ยอม นี่เรียกว่าเราเป็นตัวประกันชาติไทยของเรา คนอื่นที่เราไม่แน่ใจเราไม่ยอมรับ คนนี้เราค่อนข้างแน่ใจ

หรือแน่ใจแล้ว เอา ยี่นบัตรให้กันทั่วประเทศไทยนี้ขึ้น ๆ ทีนี้เมื่อเวลาการงานของเขาซึ่งดำเนินอยู่แล้วจะหมดสมัยแล้ว ก็ต่อสมัยให้เขาก็กให้เป็นผู้นำอีก งานการของเขาที่กำลังสานกำลังต่อเขาก็สานต่อกันไปเรื่อย ๆ คล่องตัวไปเรื่อย แล้วมีกำลังใจไปเรื่อย บ้านเมืองเราขึ้นได้ไม่สงสัยนะ

นี่คือเรื่องชาติบ้านเมืองที่กลมกลืนด้วยความรักชาติ และความสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเรา ให้ปฏิบัติอย่างที่ว่านี้จะไม่ผิดพลาดไป แล้วทีนี้เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว ทางศาสนาก็จะช่วยกันไป เรานี้ช่วยเต็มกำลังดังที่ปฏิบัติมานี้ เราแน่ใจว่าเป็นไปได้ที่เราจะประสานกับทางฝ่ายบ้านเมือง เพราะเราก็เป็นผู้นำฝ่ายหนึ่งทางศาสนา ทางนั้นก็เป็นผู้นำทางชาติบ้านเมือง สมควรแก่กันและกันอย่างยิ่งแล้วที่จะเข้าประสับประสาน เพื่อประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเราได้เป็นอย่างดี เราก็จะประสับประสานอย่างนี้ เดือนทั้งทางบ้านเมือง เดือนทั้งประชาชน ทีนี้สมบัติเงินทองข้าวของของเรา เมื่อเราเป็นที่แน่ใจแล้ว เราเห็นใจประชาชนชาติไทยของเราทุกคน เรายังไม่ปรากฏว่ามีต่างมีพร้อยที่ไหนดำเนินคดีเตียนพี่น้องชาวไทยเรา การบริจาคนี้ไม่ว่าท่านว่าเราจะบริจาคมมาก บริจาคน้อยต้องถึงถึงผลได้ผลเสีย จะบริจาคอย่างนี้จะมีผลเสียจะแทรกเข้ามานี้มันก็หมดมือคนเรา กำลังไม่ออกเต็มที่ ถ้าเป็นที่แน่ใจแล้วทุ่มลง ๆ ใครจะรักชาติยิ่งกว่ามนุษย์เราละ

เมื่อเป็นที่ค่อนข้างแน่ใจและแน่ใจแล้วทางบ้านเมืองก็ดี ทางศาสนาก็จะเพิ่มเข้าไปกำลัง ช่วยหนุนกันเข้า ต่างฝ่ายต่างหารายได้เข้าสู่คลังหลวงของเรา แล้วหลวงตาเองจะเชื่อเชิญพี่น้องทั้งหลายให้บริจาคเต็มกำลังความสามารถทุกคน ๆ แล้วบ้านเมืองเราจะขึ้นได้ ๆ ไม่สงสัย ไม่จม ขอให้ฟังเสียงศาสนานะ ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ศาสนานี้เป็นพุทธศาสนาด้วย เป็นศาสนาชั้นเอก ไม่มีศาสนาใดเสมอเหมือนเลย จึงขอให้ฟังเสียงศาสนา และศาสนาแยกออกมาก็ให้ฟังเสียงหัวหน้าของผู้นำศาสนาช่วยพี่น้องชาวไทยเรา อันนี้สำคัญมาก

เราจึงเตือนเสมอให้ฟังเสียงผู้นำ ๆ เพราะนี่ก่อนที่จะสั่งออกมาแต่ละคำนี้พิจารณาจนเต็มเหนี่ยว ๆ พอสมควรที่จะออกตรงไหนแล้ว เอา ออกเลย ๆ อย่างนี้ตลอด ไม่ได้ทำแบบผลี ๆ ผลาม ๆ ลูบ ๆ คลำ ๆ นะ ก่อนที่จะนำอะไรมาเตือนพี่น้องทั้งหลาย เราพิจารณาเต็มกำลังความสามารถทุกอย่าง ๆ เพราะฉะนั้นจึงบอกให้ฟังเสียงผู้นำนะ ถ้าขัดตรงไหนนั้นละภัยอยู่ตรงนั้น ถ้าโล่งแล้วช่องแคบ ๆ ก็ตามไปได้ ๆ เป็นอย่างนั้นนะ อันนี้เราก็จะได้เชื่อเชิญพี่น้องทั้งหลาย ในระยะนี้ยังต้องรอฟังเสียงกันไปเสียก่อน ถ้าเมื่อเรียบร้อยทุกด้านแล้ว อันนี้ละเป็นฐานที่สองของเราที่จะยกสมบัติเข้าสู่ชาติของเรา เฉพาะอย่างยิ่งคลังหลวงจะเป็นที่แน่นอนหมั่นคงต่อไป และจะเป็นบท

บาทอันดีงามอย่างยิ่งที่เราจะได้ศึกษาเป็นภาคปฏิบัติต่อไป ทั้งฝ่ายผลลบที่เป็นมาแล้ว ทั้งฝ่ายผลบวกที่เราค่อยได้ไป ๆ และได้ไปเรียบร้อยแล้ว จะเป็นครูเอกสอนพวกเราต่อไปจะไม่ได้สู้มั่วห่าดั่งที่เคยเป็นมา

ศาสนาเท่านั้นเป็นสำคัญมากที่สุด ขอให้พี่น้องทั้งหลายจงฟัง หลวงตาก็เคยพูด ให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้วว่า เราไม่เคยคิดเลยว่าจะมาเกี่ยวข้องยุ่งเหยิงวุ่นวายกับชาติบ้านเมือง ถึงขนาดที่ว่า ถ้าพูดแบบภาษาของโลกเขาว่า ศาสนากับโลกรบกัน หลวงตา บัวกับวงราชการต่อยกัน อย่างนี้มันก็เป็นไปได้เห็นไหมล่ะ ก็เมื่อมาขัดกันแล้วจะไม่ต่อยกันยังไง ก็ฝ่ายหนึ่งผิดฝ่ายหนึ่งถูกมันเห็นกันอยู่นี่นะ คนดูคนทำไมจะไม่รู้ เมื่อเป็นอย่างนั้นมันก็ต้องพืดต่องเหวี่ยงกันล่ะซี นี่เรื่องราว แต่เรื่องธรรมแล้วไม่มีนะ

นี่เราพูดถึงเรื่องโลกซึ่งเคยมีนิสัยอย่างนั้นฝังใจมานาน ทางธรรมะของเราไม่มีใครจะว่าเป็นข้าศึกศัตรูอะไรก็ตามเราไม่เคยมี ไม่เคยมีในหัวใจแม้เม็ดหินเม็ดทราย มีแต่ความเมตตาถ้วน ๆ ใครผิดใครถูกก็พิจารณาไปตามเรื่องชั่วดีประการต่าง ๆ ชะล้างกันไป ๆ เท่านั้นเอง เรื่องศาสนาเป็นอย่างนั้น นี่เราก็ตูตให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ให้พากันจำเอาถึงเรื่องอุบายวิธีการที่จะปฏิบัติต่อชาติบ้านเมืองของเรา ถ้าได้ปฏิบัติตามอุบายวิธีการของศาสนาที่ได้แนะนำสั่งสอนไม่ฝ่าฝืนแล้วจะค่อยเป็นค่อยไป วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้เสียก่อน ต่อไปนี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันทต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd